

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται είσι δεκαί πάντες. Δημοσιεύονται τὰ έγκρινόμενα έργα, και αι εικόνες συνεργατών και καλλιτεχνικών. Άγγελίαι μετ' εικόνων. Συνδρομαί δεκαί είς χαρτόνισμα πάντος έτους.

Έκαστος φύλλον λεπτά 15. Πόλησις είς τὰ κίσκεια και πρακτορεία. Τόμοι άπλ. άρ. 8, χρυσά. 10. Έτος. φρ. 14. Οί συνδρομηταί λαμβάνουσι μέρος δωρεάν είς τὰ λαχεία και καλλιτεχνικά έργα της «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2.— ΣΥΝΑΡΟΜΗ Έν ΕΛΛΑΔΙ έτησία άρ. 8.— ΗΕΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περί κοσμογονίας υπό Φρίκ. — Σύγχρονος φιλολογία. Καλλιρρόη Παρρέν. (μετ' εικόνας) υπό Φ. Π. — 'Αφέλμοι γνώσεις. 'Ιδιότητες της άμμωνίας υπό 'Αστέρως. — 'Αποδημοῦντες Έλληνες. Λάζαρος Σώχος (μετ' εικόνας) υπό Φ. Π. — 'Θνητέου είρωνεία (ποίημα υπό Α. Περδικίδου). — Αναμνήσεις Κωνσταντινουπόλεως και Σμύρνης υπό Δίκ (συνέχεια). — Διπλοῦν δράμα. Σύγχρονον ιστορικόν διήγημα, μετ' εικόνων (συνέχεια) υπό Ρου. — 'Ιδιαιτέρας γνωστοποιήσεις. — Αινίγματα. — 'Ιπποδρόμιον Pierantoni και Βοργα. — Άλληλογραφία της Φύσεως. — Άγγελίαι.

ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ.

Περί της συγγενείας των του ήλιακου συστήματος κόσμων θετικώτερον πειθόμεθα, εξετάζοντες την της ένώπιον μας ήμετέρας Γης σύστασιν και διοργάνωσιν. Έν ταύτη παρατηρούμεν ζώνη τινα ζωογονούσαν και υραΐ-

ζουσαν την φύσιν της, ήτις, φυτική και ζωική ούσα, πολλαπλασιάζεται μεν και αυξάνει καθ' όσον χωρεΐ από των πόλων είς τον ίσημερινόν, έμψυχεΐ δέ τὰ βάθη των ωκεανών, αλλά δεν υπήρξε πάντοτε τοιαύτη, οία σημερινον δηλοῦται. Καί έν μεν τη άρχική αυτής δηλώσει υπήρξεν ίσχυροτάτη έν τη ενεργεία της, ακολουθής δέ μεταβάλλετο και μετεμορφούτο οῦ μόνον κατά τας διαφόρους ζώσας της Γης, αλλά και κατά τας διαφόρους εποχάς της εκ διαφόρων αιτιών, καθ' α μετεβάλλοντο και οι όροι της ζωής των έν αυτή οργανικών όντων και άνοργάνων ούσιών. Υπήρξε δ' εποχή προγενεστέρα της άρχικής, καθ' ήν ή φυτική και ζωική αυτή ζωή δεν υπήρξεν ενεργός· τὸ σχήμ' αυτό της υδρογειου σφαίρας, τὸ περί τους πόλους πίεσμα της, ή διεύθυνσις των γήινων στρωμάτων, ή όρυκτή φύσις των ένδοτέρων πρωτογενών στοιβάδων, τὰ ύφαιστιά της, ών τινα καπνίζουν είσέτι και εξερεύγονται τους διαπύρους ρύακάς των, οι σεισμοί, ή κανονική αυτής θερμοκρασία καθ' όσον κατερχόμεθα είς τὰ βάθη της Γης, πάντα ταῦτα τὰ φαινόμενα άποδεικνύουν ότι κατά τους άρχεγονους χρόνους της, ήτοι πρό εκατομμυρίων αίωνων, ή Γη ήτο ανεπίδεκτος ζωής και άκατοίκητος, και έτι πρότερον ροώδης και διάθερος.

Άν δ' άφ' έτέρου εξετάσωμεν την έτησίαν κίνησιν της

Γης περί τον 'Ηλιον, ως και την θέσιν των τροχιών των άλλων πλανητών, παρατηρούμεν, ότι αύται μεν πάσαι σχεδόν κείνται επί του αυτού νοητού επιπέδου του ήλιακου ίσημερινου, οι δέ πλανήται κινούνται περί τον 'Ηλιον κατά την αυτήν άκριβώς διεύθυνσιν καθ' ήν και ο 'Ηλιος στρέφεται περί έαυτόν. Και εΐνε μεν άληθές ότι αι τρο-

χιαί τηλεσκοπικών τινων πλανητών άποκλίνουσι πλείτερον από του γενικού τούτου επιπέδου, άλλ' ο αριθμός αυτών έν τη αυτή ζώνη κειμένων, και ή έκτακτος μικρότης των δεικνύουσιν, ότι οι πλανητικοί οῦτοι υπέστησαν σπουδαίας διαταράξεις. Έκ της παρατηρήσεως δέ ταύτης και εκ της γνώσεως της τε συστάσεως και του σχήματος των πλανητών και της εξαρτήσεώς των εκ του 'Ηλίου εΐνε άδύνατον να μη συναισθανθῆ τις ότι ή καταγωγή ή ή άρχή των σωμάτων τούτων συνδέεται πρός την ύπαρξιν του 'Ηλίου. Η έννοια δ' αυτή συνελήφθη κατά τον τελευταίον αΐωνα υπό του Βυφώνος, Καντίου και Λαπλακίου (Laplace) και κυριαρχεί έν ταις διανοίαις των κυριωτέρων φυσιοδιδών και άστρονόμων της σημερινον, οΐτινες έδημιούργησαν θεωρίαν περί της κοινής καταγωγής του ήλιακου συστήματος, εξηγούσαν πάντα σχεδόν τὰ φαινόμενα της κοσμογονίας ταύτης φυσικώς και άδιάστως.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Κατά την θεωρίαν ταύτην ο 'Ηλιος παρίσταται είς παναρχαιοτάτην εποχήν, ήτοι πρό χιλιακατομμυρίων αίωνων άσθη νεφελώδης, όμοιος πολλοίς άλλοις έν ούρανοις και νῦν υπάρχουσι, όστις έν τη άτμώδει αυτού συστάσει κατείχεν όλον τον χῶρον σφαίρας, ής ή διάμετρος ίσοῦτο τη τροχιά του άπωτάτου των πλανητών Ποσειδώνος, ή και μείζονα, εάν ως εΐνε πιθανόν ο Ποσειδών δεν

‘Στὴν ἀγκαλιά μου μοναχά, πουλί μου, σ’ ἐκρατοῦσα, Καὶ ὅτ’ ἀ γλυκά τὰ χεῖλιά σου φιλήματα σκορποῦσα

Κι’ ἐδιὰβαιναν ἀμέτρηταις ἡ ὤραις, καὶ ὁ νοῦς μας Στιγμὴ δὲν ἐκατέβαιναν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ μας.

‘Αντὶ νὰ ἰδῶ, ὠμίενα, Σὲ . . . τὴν πεθερά μου βλέπω!

‘Αλέξ. Κ. Περδικιῆς

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΜΥΡΝΗΣ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον).

‘Ημίσειαν ὥραν διήρκεσαν ἡ πρὸ τῆς κυρίας πόλεως τοῦ Βυζαντίου διέλευσις.

‘Η Μούσα ἐπιστρέφουσα ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως.

‘Η εἰς Τὸν-Κανὲ ἀποβίβασις, ἕνεκα ἀπαρτιῶν τινῶν ὕγειο-νομικῶν διατυπώσεων, κατορθώθη μόλις περὶ τὴν δεκάτην ὥραν.

‘Η πρώτη ἐντύπωσις τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Κ[ολί]ν ἀποκαρδιωτική: Οἰκήματα αἰῶνων φέροντα βάρους ἀκατομήματα οἰκτρὰ τὴν θψιν ἐν ποικίλῳ φερμῷ ἰμφορευμάτων, ὅδοι αὐτόχρημα

τοῖαν ἀπορριμμάτων. Περισσότερους βλέπομεν οὐλοῦσας—καὶ τί σκῦλοις!— ἢ ἀνθρώπους.

Προχωρῶντες περικυκλούμεθα ὁλονὲν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους, ἀποτελοῦνται δ’ οὕτω πυκναὶ συτοιχίαι ἀνθρώπων, οὔτινες προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς, σταματῶσι τέλο· πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς

Τὸ μέγαρον τῆς πρεσβείας ὑψοῦται εἰς τινὰ πάροδον τῆς εἰρημένης ὁδοῦ, εἶναι δὲ μαρμαρόκτιστον καὶ εὐρύ. ‘Ανερχόμεθα εἰς τὰς οἰθούσας τοῦ καινιστάσου τῆς μουσικῆς καὶ φύλλει ὁ χορὸς καὶ ἐκσπᾶται εἰς χειροκροτήσεις τὸ παραμεινὰν κάτω πλήθος.

‘Οὗτος ὁ πρῶτος ἀφῆσμεν τὰ πολιτικά κατὰ μέρος, ἐπανέλαβη μετὰ μικρὸν ὁ Σουδονός, πρῶτος λύσας τὴν σωπὴν, τὰ ὅποια δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι τόσον, ἢ μᾶλλον μᾶς ἐνδιαφέρουσι πολὺ, ἀλλ’ ἐπειδὴ βαίνουσι κακῶς; καὶ δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ τὰ διορθώσωμεν, ἄς λέγωμεν ἐν τῇ ἀθωότητι μας, ὅτι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι, ἵνα παύσωμεν συζητοῦντες αὐτά, καὶ

Οἱ Ἑρμεῖς μεταβαλλόμενοι εἰς Μέντορας μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ ἐστιατόρια, ἅτινα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἐκεῖ ἢ λυθωπιεῖα ὣν ὁ λυθὸς ἀποτελεῖ αὐτόχρημα καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν πινόμενος.

Εἰς τὸ πρόγευμα, ὅπερ παρέθεκεν ὁ κ. πρεσβευτής, παρεκάθησαν ὁ κ. Σπάθης μετὰ τοῦ τινὸς στιγμῆν ἐκείνην σχηματισθέντος φαντασθῶδους συμβουλίου, ἀποτελεσθέντος ἐκ πρῶτων κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγνώστον τῆ Φιλαρμονικῆ καὶ πολλῶν . . . Γερμανῶν.

θεταὶ ὡς ἡ πλήρης ἔκφρασις τῆς γνώμης πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν μελῶν, πλὴν τῶν . . . γευματιστῶτων.

Τὶ πολυκοσμία, τί θόρυβος, τί κίνησις, τί συνωστισμός, τί βοή, τί ζωὴ εἶναι διακεχυμένη εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Πέραν. Μία ἀρτηρία εἰς ἡ, κυκλοφορεῖ τὸ καλλίτερον αἷμα τῆς πόλεως, ἀληθῆ πανσπερμιῶν ἀποτελοῦν, ὅλη ἡ εὐγένεια καὶ τὸ σφρόγγος. ‘Ανθρωποπαιτός εἶδους καὶ γένους καὶ καταγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως καὶ ὁρμῶν καὶ φρονημάτων καὶ ἐθνικότητος καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διαθέσεων καὶ ἀγωγῆς καὶ ἀναστημάτων καὶ μορφῶν καὶ ἐνδύματος καὶ ἰστορίας καὶ βίου καὶ μέλλοντος, συμφέρονται μετ’ ἀποσκευῶν, διαγκωνίζοντας ἀχθοφόροι καὶ σκόλου κοιμημένοι νήδυμοι, καὶ omnibus καὶ τροχιοδορῶν καὶ πωλητῶν φωνασκούτων καὶ δετι ἄλλο δύνανθε νὰ φαντασθῆτε ἔκτροπον, περιέργον, ἐκκεντρικόν. Τὸ ὄρατον φύλον πλημμυρεῖ τὴν ὁδὸν ταύτην, τὴν κατ’ ἐξοχὴν ἐμπορικὴν, εἰς τὴν συμβιλλοῦσιν ὡς παραπόταμα θλαίαι στενωποὶ τῶν συνοικιῶν τῆς νέας Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τοῦ Γιλδίξ μέχρι τοῦ Γαλατᾶ.

χοῦσι γοργῶς τὴν λεωφόρον, μετὰ χάριτος καὶ μειδιήματος, μὲ σώματα σπαργώδη καὶ ἐλαστικά, ὕψηλαί, κορυφαί, εὐπετεῖς, ἀκτινοβόλοι. εὐχρωμοί, κατακτητικά, προκλητικά. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι αἱ Ἂθῆναι εὐμοιροῦσι γυναικείων ὀραιοτήτων, κυρίων ἀνθρώπων καὶ δεσποινίδων ἀξιολατρευτῶν, οὐδ’ ὅτι ἡ ἀνακτορικὴ δενδροστοιχία καὶ αἱ αἰθουσαι τῶν μεγάρων κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ Φάληρον, ἢ Κηφισιὰ καὶ αἱ πλατεῖαι τῶν θεάτρων κατὰ τὸ θέρος, δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσιν εὐτόλμως πρὸς τὰ κέντρα τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων ὡς πρὸς τὰς καλλονὰς τῶν γυναικῶν, αἰτίνας διακρίνονται παρ’ ἡμῖν διὰ τὸ ἀρελές καὶ παρθενικὸν καὶ ἀψιμυθιστικόν. ‘Αλλ’ ὅτι καταπλήσσει ἐν Κ[ολί]ν εἶναι ἡ πληθὺς τῶν ὀραίων, αἰτίνας ἀνὰ πᾶν σχεδὸν θῆμα αἰγματοειδῆς τὸν ξένον καὶ δεσμεύουσι τὴν καρδίαν αὐτοῦ διὰ μιαν—οἷμαί!—στιγμὴν, διότι ἡ μία εἶναι ὀραιότερα τῆς ἄλλης, διότι ἐν ἐπὶ τὰ πρόσω θῆμα καὶ μία εἶναι ἀνακάλυψις χαρίσεως μορφῆς, φλογώδους βλέμματος, ἐλκυστικῆς μειδιάματος!

(Ἐπιταῖ συνέχεια.)

Δ. Ι. Κ.

ΔΙΠΛΟΥΝ ΔΡΑΜΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

— ‘Ας ἀφήσωμεν τὰ πολιτικά κατὰ μέρος, ἐπανέλαβη μετὰ μικρὸν ὁ Σουδονός, πρῶτος λύσας τὴν σωπὴν, τὰ ὅποια δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι τόσον, ἢ μᾶλλον μᾶς ἐνδιαφέρουσι πολὺ, ἀλλ’ ἐπειδὴ βαίνουσι κακῶς; καὶ δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ τὰ διορθώσωμεν, ἄς λέγωμεν ἐν τῇ ἀθωότητι μας, ὅτι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι, ἵνα παύσωμεν συζητοῦντες αὐτά, καὶ

Δὲν ἀστεύουμαι, δυστυχῶς, Σπύρο, ἀγαπῶ. — Καλά, ἀγαπᾷς, ἀλλ’ αὕτη ἡ ἀγάπη τέλος εἶναι τὴν ἀχαλινώτων; θέλεις τώρα νὰ μοὶ παραστήσης τὴν ἀγάπην ὡς σπουδαῖόν τι, σοβαρὸν καὶ φοβερὸν πρᾶγμα; Τί λέγεις, Μιχαήλ; νῆον τι μοὶ διδάσκεις; . . . ‘Ερως καὶ γέλωσι εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, εἶναι δύο ἡγαπημένοι ἀδελφοί, οἵτινες κοινὴν μητέρα ἔχουσι τὴν εὐθυμίαν. Ἀγνοεῖς τοῦτο; Ἐκλιπούσης δὲ τῆς γενήτητος, ἐκλείπουσι καὶ τὰ τέκνα. Ἴδου τὸ πᾶν! Τετέλεστα! Ἀντίρρησης; ἰδὼ δὲν χωρεῖ. Εἰσὶ τρεῖς πομφόλυγες διαρρηγνύμεναι μετ’ ἐπιχάριτος πατάγου καὶ διαλυόμεναι εἰς μὴδὲν πρὸ τῆς ἐλάχιστης πνοῆς τοῦ ἀνέμου. . .

ΣΠΥΡΟΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

— ‘Ο Μιμίκος τότε ἀναστεινάξας, διότι τῷ ἐθίχθη τὸ τρυφερόν ζητήμα καὶ ἐνθυμηθεὶς ἄμείως τὴν Μαίρην.

— Ναί, φίλε μου, πάσχω καὶ πάσχω δεινῶς, εἶπε. — Πάσχεις δεινῶς; καλὰ τὸ ἐνόησα ἐκ τοῦ προσώπου σου καὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ βίου σου καὶ τί ἔχεις;

— Τί ἔχω; ἄ, φίλε μου, καλεῖτερον νὰ μὴ σοὶ τὸ εἶπω. Πάσχω! ἰδὼ τὸ πᾶν, τοῦτο σοὶ ἀρκεῖ . . . τί θέλεις νὰ μάθης περισσότερα. . .!

Καὶ μετὰ μικρὰν σωπὴν ἐξηκολούθησεν. α Ἂλλὰ, διατί νὰ σοὶ τὸ κρύψω; Μήπως ἔχω ἄλλον καλεῖτερον καὶ στενότερον φίλον, εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἐκμυστηρευθῶ τὴν καρδίαν μου;

— Ἀγαπᾷς; Αἴ! καὶ εἶναι τοῦτο ἐγγελημα, Μιχαήλ, διὰ νὰ ὑποφέρῃς; Σὺ μόνον ἡγάπησας καὶ ἀγαπᾷς; καὶ πρέπει δι’ αὐτὸ νὰ πάσχῃς καὶ νὰ μεταβληθῆς οὕτως; ἀστεῖον μοὶ φαίνεται, τῇ ἀληθείᾳ, τοῦτο.

— Ἀστεῖον. . . καὶ ἐν τοῦτοις εἶναι σοβαρότατον . . . Ἀστεῖον, ναί, καὶ γελοῖον ἐν ταῦτ’ ἐνόμιζον καὶ ἐγὼ τοῦτο, ὅπταν ἐβλεπον τοὺς ἄλλους ἀγαπῶντας, καὶ ἰμεμφόμενι μάλιστα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀδυναμίᾳ των, πλὴν ἡδὴ καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ, Σπύρο, καὶ . . .

— Ἀγαπᾷς σοβαρῶς; σὺ Μιχαήλ; Νὰ τὸ πιστεύσω; σὺ ὁ μισογόνης, σὺ ὁ στοικός, ὁ ἀπαθής, ὁ ἀκαρδὸς; Σπουδαιολογεῖς, τῇ ἀληθείᾳ, ἢ ἀστεύουσαι;

ANTPON NYMΦΩN

ΜΕΓΑ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ
PIERANTONI et BORZA

Ἐκτακτοὶ καὶ θαυμάσιοι σχοινοβατικοὶ καὶ ἵπποδρομικοὶ παραστάσεις καθ' ἑσπέραν.

Κατὰ πρώτην φοράν ἐρχόμενον τὸ Μέγα τοῦτο ἵπποδρόμιον ἐν Ἀθήναις, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν μᾶλλον πεπειραμένων καὶ διασημοτέρων εὐρωπαϊῶν καλλιτεχνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες ἐκτελοῦσι πλείστα περιεργότατα καὶ πρωτοφανῆ γυμνάσια καὶ ἀκροβατικὰ παίγνια. Ἰδίως ἡ Διεσπονίς Βιργίνια ἢ καὶ Βασίλισσα τοῦ σῦρματος ἐπικληθεῖσα, ἧς τὴν εἰκόνα καὶ τινὰ ἀκροβατικὰ καὶ σχοινοβατικὰ γυμνάσματα παριστανούσης εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ἑναντι, κατέκτησε φήμην ἐπίδοξον καὶ τὴν συμπάθειαν παντοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων ὅθεν διήλθε καὶ ἀπέδειξε τὴν πρωτοφανῆ αὐτῆς τέχνην. Ὁμοίως ἡ Μίς Ρόβερτς ἢ ἀνερχομένη διὰ τῆς σφαίρας ἀνωφερικὰ κρηπίδωματα εἶναι ἀμίμητος εἰς τὰ παίγνια τῆς.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. Εἰσελθόντες ἀπὸ δύο ἡδὴ μηνῶν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Φύσεως» παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς νὰ ἐμβάσωσι ταχέως τὴν συνδρομὴν των, ἀναλογιζόμενοι τὰς δαπάνας εἰς ἃς ἐβδομαδιαίως αναγκαστικῶς ὑποβαλλόμεθα.

2. Ὁμοίως παρακαλοῦνται καὶ οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν των τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν μετὰ τῆς ἡδὴ τρεχούσης, ἄλλως κατὰ ληφθεῖσαν νεωτέραν ἀπόφασιν διακοπήσεται αὐτοῖς ἡ περαιτέρω ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, καθότι ἔχοντες ἀνάκαθεν ὀρίσει εὐτελεῖ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν, ἄδικον εἶναι νὰ ὑποβαλλώμεθα εἰς ἐξόδα ὑπομηστικῶν ἐνοχλητικῶν ἐπιστολῶν καὶ νέων προμηθειῶν ὡς ἀπορροφῶσιν σχεδὸν τὴν μικρὰν ταύτην συνδρομὴν.

3. Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες διατριβὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν νὰ ἔχωσιν αὐτὰς καθαρογεγραμμένας, ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Καὶ οἱ ἀποστέλλοντες πνευματικὰς ἀσκήσεις δεόν νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὰς λύσεις των. Οἱ δὲ συνοδεύοντες τὰς διατριβὰς των μὲ σχέδια εἰκόνων θὰ ἐπιβαρύνωνται καὶ μὲ τὴν δαπάνην τῶν ξυλογραφημάτων. (cliché).

4. Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλόσσοντες διευθύνσεις, οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικῶς τὰ φύλλα τῆς «Φύσεως» καὶ οἱ αἰτούμενοι τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν τοιούτων κτλ. νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαιρῶς τὴν Διεύθυνσιν ἵνα προλαμβάνωνται αἱ ἀνωμαλίας καὶ βραδύτητες περὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φύλλου κτλ.

5. Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι καλύμματα χρυσοδέτα τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους τῆς «Φύσεως» κεχωρισμένως ἕκαστον, δεόν νὰ εἰδοποιήσωσιν τὴν Διεύθυνσιν ἐγκαιρῶς πρὶν ἢ ταῦτα ἐξαντληθῶσιν. Τιμὴ αὐτῶν δρ. 2,20 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. 2,20 διὰ τὸ ἐξωτερικόν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχ. ἐξόδων.

6. Οἱ ἀνατιθέντες παραγγελίας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Φύσεως πρὸς ἀποστολὴν οἰωνοδήποτε ἀντικειμένων ἐξ Ἀθηνῶν, παρακαλοῦνται νὰ συναποστέλλωσι καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθη, ἔχει καλῶς. Ἀναμένομεν. — Η. Π. Μ. Ἀμβούργον. Δελτάριον ἐλήφθη. Χρυσδέτους τόμους τριῶν προηγουμένων ἐτῶν σὰς ἀπεστείλαμεν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Μ. Κ. Φάρσαλα. Σωσάνναν Ραμὰ ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ν. Π. Ὁδησσόν. Δελτάρια ἐλήφθησαν, συνδρομητῆς ἐνεγράφη. Διεύθυνσίς σας ἡλλάγη, ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Τ. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. ἔχει καλῶς, ἀναμένομεν. — Τ. Π. Μ. Ζ. Πειραιᾶ. Ἀσκήσεις σας ἐλήφθησαν. Συγχαίρομεν ὑμῖν. Ἐν καιρῷ δημοσιευθήσονται αἱ καταλληλότεραι. — Κ. Ἐ. Ἀθήνα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν παρεδώ-

καμεν κομιστῇ. — Ε. Ε. Βραϊλα. Αἰνίγματα ἐλήφθησαν. ἔχει καλῶς. Συμμορφωθήσμεθα. — Ν. Γ. Κ. Λευκωσίαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. Δύνασθε καὶ ἀπ' εὐθείας νὰ στείλητε συνδρομὴν σας εἰς γαλλικὰ γραμματόσημα. — Β. Δ. Ἀ. Stoenesei. Δελτάριον ἐλήφθη. ἔχει καλῶς. Ἀναμένομεν ὡς γράφετε συνδρομητὰς καὶ εὐβασμα. — Γ. Μ. Γιούργεθον. Ἐπιστολὴ μὲ τοκομερίδια ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀποδείξεις λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. — Ἰ. Γ. Βραϊλα. Ἐλήφθη καὶ δευτέρα ὑμῶν διατριβή. ἔχει καλῶς. Ἀναμένομεν καὶ ἐκκαθάρισιν συμφώνως τελευταίας ὁδηγίας μας. — Ν. Γ. Μ. Ὁδησσόν. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἀπ' ἀρχῆς τετάρτου ἔτους. Εὐχαριστοῦμεν, Ἀπόδειξιν καὶ βιβλίον λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. — Β. Κ. Πειραιᾶ. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. — Ἀ. Χ. καὶ Γ. Ἐ. Ροδόλειον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη μόνον τελευταία καὶ ἐνεγράψαμεν συνδρομητῆν ἀπ' ἀρχῆς ἄ ἔτους, ἀποστέλλαντες φύλλ. Εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν.

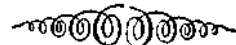
Η ΓΡΙΠΠΗ

Τοιαύτην ἐπιγραφὴν φέρει πραγματεία ἡμῶν, ἣν θὰ ἐκδώσωμεν περὶ τὰς ἀρχὰς προσεχοῦς Ἰουνίου. Ἐν τῇ πραγματείᾳ δὲ ταύτῃ, ἀφ' οὗ διελάβομεν τὸ ἱστορικὸν τῆς «γρίππης» τὴν αἰτιολογίαν, τὴν συμπτωματολογίαν, τὴν παθογένειαν, τὴν διαγνωστικὴν, τὴν θεραπείαν αὐτῆς, καὶ τέλος τὰς σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν παθήσεων, προσεθέσαμεν ἐν ἰδίῳ ὅλῳ κεφαλαίῳ πλείστας ὄσας παρατηρήσεις διαπρεπῶν καθηγητῶν, λίαν εὐγενῶς ἡμῖν ὑπ' αὐτῶν παραχωρηθείσας, καὶ πολλὰς ἡμετέρας, ἃς ἐν τοῖς διαφόροις τῶν Παρισίων νοσοκομείοις ἐποιήσαμεθα κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1890—91.

Βυέλπιδες ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν τοῦτο θέλει κριθῆ μετ' ἐπιεικείας ὑπὸ τῶν συναδέλφων, ἐχόντων ἄλλως τε ὑπ' ὄψιν των, ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν τοῦτο, πρωτόλειόν τι εἶνε, οὐχὶ δὲ καὶ ἀγέρωχος καὶ υπερήφανος πτῆσις ἀετῶν αἰθεροβαμόνων, ἀλλὰ μικρῶν νεοσσῶν τὸ πρῶτον τὰς πτέρυγας ὑπὲρ τὴν καλλιᾶν αὐτῶν τανυσάντων, πρωτόπειρος πτῆσις, εὐχόμεθα ἄλλοις, ὅπως κρεῖσσόν τι τούτου ποιήσονται.

Παναγῆς. Ν. Διδάρης
Λ. Π. Γιαννόπουλος

Φοιτητῆ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων.
Ἐκαστὸν ἀντίτυπον τιμᾶται φρ. χρ. 3.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΘΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.